

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSDROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegyei Függetlenségi és 48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felelős szerkesztő:
PINTÉR GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Csihás Benő-utca 3.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Uj polgármester.

„Habemus papam” — zug, harsog az örömiadal Róma falai között, mikor a bibornokok „konklave”-ja megválasztja a szentatyát. És az öröm általános, amelyben méltán osztozhatnak azok is, akik a választásnál nem voltak az új pápa pártján; mert hiszen jóformán bizonyos, hogy a kiválasztott egyházfejedelem azok közül való, akik legfőbb diszei és legerősebb oszlopai a róm. kath. egyháznak . . .

„Van új polgármesterünk, éljen Fehér Lőrinc” — zugják csöndes rezignációval, szinte nyöszörögve, elkényszeredve, elszontyolodva a zombori mungó városatyák. És a polgárság méltán kérdezi, hogy vajon miért olyan szerény, miért olyan zajtalan, miért olyan erőltetett, miért olyan melankólikus a mungó urak öröme? Talán nem a tetszésük szerint ütött ki a „választás”? Talán az új polgármester nem az a kiváló celebritás, akiről büszkén elmondhatnák: „ez a mi fejünk koronája”? . . . Hiszen Fehér Lőrinc urnak mindenestre kimagasló férfiúnak kell lennie, ha már — a szomszédoktól kérték kölcsön!

Mi igazán nem tudunk ezekre a kérdésekre felelni. Mert az új polgármesterről mindössze annyit mond a fáma, hogy Fehér Lőrincnek hívják s eddig városi aljegyző volt Baján, ahol az anyakönyvvezető hivatalát látta el: Ennyit is csak 48 óra óta tudunk róla, mert 48 órával ezelőtt még hírét se hallotta senki Zomborban; szemtől szemben pedig aligha látta őt valaha zombori ember. Olyan idegen itt, mintha a leg-sötétebb Afrikából hozták volna.

Ilyen körülmények között igazán érthető, hogy csodálkozással és ámulással fogadta Zombor polgársága a választás hírét és magunk is elgondolkozunk rajta, hogy tulajdonképpen hogyan is történhetett meg ez a váratlan esemény? Kinek a felelősségére írjuk ezt: a mungó városatyákéra-e, vagy a főispánéra?

Normális viszonyok között az ilyen fontos választás két faktornak a hivatása keretébe és jogkörébe tartozik. A közönségnek az a joga és önmaga iránt tartozó kötelessége, hogy alapos megfontolás

után állást foglaljon valamelyik jelölt mellett. S mikor a közhangulat kialakult, akkor a főispán lép előtérbe, akit a város közéletében nemcsak ellenőrző, hanem vezető szerep is illet; akinek tehát joga van ahhoz, hogy a saját felfogását érvényre emelni iparkodjék, de egyszersmind kötelessége keresni az összhangot a közönség jogos óhajtsáival és igényével. Ahol a két illetékes faktor él is a maga jogával és teljesíti a maga kötelességét, ott rendszerint meg is találják a helyes megoldást és közmegegyezésre történik a választás.

A polgármesterválasztás dolgában azonban mit csináltak a zombori mungó városatyák? Állást foglaltak valaki mellett, óhajtsúknak és akaratsúknak adtak valami módon kifejezést, avagy csak valami halvány nűással, valami gyöngömozdulattal is jelezték a kívánságukat és a hangulatukat? Nem. Mukkanni, mozdulni se mertek, hanem mint valami birkanyáj, csöndesen várták, hogy merre tereli őket a pásztor ostora? Soha gyá-moltalanabb, tehetetlenebb tömeget, soha a bizantinizmusnak, a sunyi meglapulásnak, a görnyedő meghunyászkodásnak tipikusabb csapatát nem láttuk. Az utolsó óráig a homokba dugták a fejüket, mint a strucmadár s ha néha föl-neszelték is, csak azt lesték, hogy: ugyan ki lesz hát az ő jelöltjük? Tekintetük folyton a főispáni palotára volt szegezve és szemükből szinte kisugárzott a vágyakozó, az epedő, a kíváncsi tudakozódás: „Oh, méltóságos urunk, ugyan mond meg már, hogy kit akarunk mi polgármesterünknek; ne hagyj bennünket tovább bizonytalanságban az óhajtsúnk felől, hiszen egyedül te vagy annak a megmondhatója.”

Csoda-e hát, ha ilyen körülmények között a főispán, látván a másik faktor gyámoltalanságát, gyávaságát és szervilizmusát, egyszerűen a maga szuverén akaratát oktrojálta rájuk és ugyszólván az utolsó órában kurtán-furcsán kiadta az ordert, hogy kölcsönként polgármesterrel kell beérniök?

Igazán megvallva, helyeselni nem tudjuk ugyan a főispán eljárását, sőt megállapítjuk, hogy az egész procedura alatt sok balfogást csinált, hibát hibára halmozott és szerencsétlen kézzel intézte

azt a fölöttébb fontos kérdést, de — csodálkozni nem tudunk az eljárásának dik-tatóri voltán. Mert a lakájoknak csak parancsokat szokás osztogatni; a kívánság és követelés joga csak az önérvényes férfiakat illeti meg.

Megállapítjuk, hogy a főispán szerencsétlen volt a jelöltje kiválasztásában, mert a polgármesteri állás nem olyan, mint például a joggyakornokság, hogy majd várjuk és kipróbáljuk, hogy mire fejlődik az illető? A polgármesteri állásnál nem szabad kísérletezni. Akit abba a diszes és nagyjelentőségű pozícióba helyeznek, annak már előzetesen kipróbált értéket kell mutatnia, annak a múltjában már benne kell lennie a jövőendő garanciájának.

Megállapítjuk továbbá, hogy a zombori munkapárti intelligenciára rettenetes arcútlás, irtóztató szegénységi bizonyítvány, orcapiritó letaksálás az, hogy idegenből importáltak ismeretlen és a saját pátriájában harmadrendű szerepet vivő férfiut e város fejének; ide, ahol százsámra van a megfelelő kvalitásu, vagy legalább is kompetens jelöltnekvaló. Mindez igazán kimondhatlanul lealázó a zombori mungó urakra; de mi nem csodálkozunk rajta, mivel tudjuk, hogy a hatalmasok a gerinctelen páriákat és térdetfejet hajtó szolgákat fölhasználják ugyan, de egyszersmind ignorálják és rendszerint lenézik, gyakran félrerugják. Erre ezer példa van az életben.

Halljuk, hogy a munkapárti urakat ez a váratlan fordulat, ez a furcsa választás kihozta a sodrukából: a pofont egy kicsit a szívükre vették. Nos, hát emberileg egészen érthető, hogy minket a munkapárti urak idegeskedése nem igen hat meg, sőt meglehetősen mulattat is.

Mi ugyanis absolute nem törődünk vele, hogy ezidő szerint Fehér Lőrinc vagy Fekete Pongrác a zombori polgármester; ők tették, majd felelnek a következményekért. De ismerjük a munkapárti urak virtusát és mérget merünk rá venni, hogy ha dühösködnek is a saját lealáztatásuk és a Fehér Lőrinc importálása miatt, az ököfibe szorított kezüket mélyen a zsebükbe rejtik és fogcsikorgatva ugyan, de mosolygó ábrázattal

hajbókolnak nemcsak a főispánnak, hanem az új polgármesternek is. Ez lesz az igazi „divina komédia“ — és mi már előre is fölségesen mulatunk rajta.

Egyébként a város közönségét már most csak az a kérdés érdekelheti főképpen, hogy beválik-e a „kölesönként“ polgármester, vagy nem?

Ha nem válik be, ha szükség lesz a szigorú ellenőrzésre és a kemény kritikára, akkor az ellenzék (de csakis az ellenzék és senki más) teljesíteni fogja vele szemben a kötelességét hiven, becsületesen, alkut és kiméletet nem ismerő határozottsággal. Ám ha esetleg beválik, akkor azt bizonyára nem a gyámoltalan és tehetetlen munkapárti uraknak köszönheti a város, hanem pusztán és kizárólag magának az új polgármesternek, vagy a *vak véletlennek*.

A megyebizottsági választás.

A félhivatalos tudósítások teletrombitáltak a vármegyét és az országot azzal a dicsekedő hírrel, hogy a december 4-én végbement megyebizottsági tagválasztásnál micsoda *fényes győzelmet* aratott a munkapárt. Mi rögtön, az első pillanatban, konstatáltuk, hogy *sem a munkapárt győzelméről, sem az ellenzék bukásáról beszélni nem lehet*, mert végeredményben *az ellenzék egy talpalatnyi tért sem vesztett*, miután annyi ellenzéki most is megválasztott, mint amennyi kilépett. Hozzá tettük még azt is, hogy fentartjuk észrevételeinket a hivatalos kimutatás megbízhatósága tekintetében, mert első tekintetre is úgy látszott, hogy a *megválasztottak pártállásának* meghatározása körül egy kis *szélhámos* követtek el mungók, csak hogy győzteseknek tüntethessék föl magukat.

A sejtésünk nem csalt; mert — noha még hiányzik a tudósítások nagy része a lefolyt választásról — már is megállapíthatunk néhány hamisítást a félhivatalos kimutatásban. Így például a félhivatalos kimutatás szerint Zentán egészen a munkapárt győzött, amennyiben a kimutatásban csak két mungó bizottsági tag neve szerepel; holott Zentán 7 bizottsági tagot választottak, s abból a két munkapártin kívül 5 függetlenségi, itt tehát 5 függetlenségi tagot egyszerűen elsikkasztott a félhivatalos kimutatás. Moholon a megválasztottak között Grigorievits Milos mint munkapárti szerepel, holott Grigorievits a szerb radikális párthoz tartozik. Ugyancsak Moholon dr. Raffay János ügyvédet, mint munkapártit könnyelték el, pedig ő a függetlenségi párthoz tartozik. Martonoson dr. Benedek István orvos szintén munkapártinak van feltüntetve, pedig ő alkotmánypárti. Minden valószínűség szerint még egyéb hasonló „*elkeresztelések*“ is ki fognak sülni.

Hogy a választásnál a szokott methodus szerint jártak el mindenütt, azt bizonyára mondani is fölösleges. Erre nézve több egybehangzó tudósítást kaptunk; de azoknak közlése szinte unalmas lenne; azért csak *mutatóul* közöljük az alábbi tudósítást, amelyet egyik nagyobb községből kaptunk, s amely a következőket mondja:

A megyebizottsági tagok mikénti megválasztására a haditerv a központban ki lett dolgozva és egy ugyanazon terv alapján lett a községekben keresztül hajszolva. Mondhatom a kiküldöttek, várakozáson felül, derekasan felel-

tek meg küldők kívánságainak. Hisz tehették. Meg volt adva minden hatalmi eszköz, mellyel a harc győzelmét biztosíthatták. Rendelkezésükre állott felsőbb parancsra az anyagiakon kívül jegyző, pap, kevés tiszteletreméltó kivétellel a tanítók, csendőrség, rendőrség, az összes községi szolgazemélyzet. Segítő társaik az uradalmi bérlők, ezek albérlői. Csatlakozók a lateiner pályán levő tanulóifjúsági szülők. Szóval a legkisebb függő viszonyban levő individuum fel lett használva a siker biztosítására, kortes szolgálatra.

A paraszt hiuság tömjénezésére — a majdan megüresedő bírói, esküdti, pénztárnoki állások osztattak szét. És ki ne kívánna még mindig korcsma és trafik jogot? Ezeknek aztán a kiadott szerepek szerint verbuválniok kellett az összes rokonokat, azok leszármazottait, sógorokat, komákat.

Midőn ez már minden így el volt rendezve, a választást megelőzőleg kaszinóbeli és társas-összejövetelek tartattak. Itt aztán boróka mellett, a kiküldött részvétele mellett az alkalomnak megfelelőleg a mindenkori tárgy, a szavazó polgárok mikénti megkerítéséről esett szó. Mire a társas összejövetelek egyetlen tárgysorozatának próbaelődásai sikeresen befejeződtek, ránk virradt a választás napja.

Választás Katymáron.

8³/₄ óra.

Érkezik a (község házával szemben lakó) vármegyei kiküldött. Hóna alatt az otthon használatban levő piros festésű szivar kazetta, rajt a vármegye nagy, piros pecsétés levele. Mit rejt a piros pecsétés levél, körülbelül tudjuk; de mit a piros kazetta? . . . azt is tudjuk: *bukást!*

A község háza tanácstermében a törvény szerint a választók saját kebelükből választják a bizalmi férfiakat, vagy ha e jogukkal élni nem akarnak, a kiküldött nevezi azokat ki.

Ennél az aktusnál volt az első nyilvános sérelem. A kiküldött a saját embereivel jelöltette a már az ellenfél által 3 napnak előtte tudott bizalmiférfiakat, az ellenjelölt választói által hangoztatott neveknek, minden tiltakozás dacára, egyike se jött figyelembe. Ezek szerint már biztosítva volt az urna körüli szabad vásár. Hisz az ellenjelölt részéről nem volt jelen senki, aki az ellenőrzést gyakorolhatta volna.

Megkezdődött a szavazás, vele egyidejűleg sorompóba lépett a korteshad minden tényezője. Az utcasarkok lefoglalva, mások a szavazók házaiban recipe szerint kapacitálnak. Csak nagyon önértetes és bátor szavazó juthat az urnáig; a gyenge a sok zaklatástól, megfélemlítéstől megszedült és — elbukott.

És mi történik az urnánál?? A titkosság rovására a kiküldött a szavazólapokat addig tapogatta, forgatta, míg kíváncsisága kielégítést nyert; sőt sokakat törvényellenesen szétnyit és elolvas.

Ilyen körülmények mellett, mi sem természetesebb, hogy a választó az üldöztetésnek magát ki ne tegye, polgári jogainak gyakorlásáról inkább lemondott.

Jellemző egy özvegy asszony esete. Elhalt férje szavazatának leadására szólították fel. A községi kisbíró el is küldi a mungó jelölt sarjával. Az özvegy a kisbírónak mondja, nem mehet, mert fáj a lába. Erre a kisbíró azt mondja, nem kell személyesen megjelennie, hanem saját nevének felírásával küldje be a lapot unokájával. Így is cselekedett azzal a különbséggel, hogy nem a mungó, hanem az ellenzéki jelölt lapját csatolta nevével megirt laphoz. A fiu el is juttatta a kiküldött kezeihez; így nem fogadom el . . . Ez volt a válasz.

4 óra!

A szavazatok leadása véget ért. Kezdődik a formásokkal egybekötött jegyzőkönyv szerkesztése a szavazatok jelöltek szerinti szétosztása.

A bizalmiférfiak látták már ugy a hogy a lapokat, minek bámulják meg újra. Ez ugy is a kiküldött dolga, no meg a bábáskodó jegyzőé. A névölvasás, számlálás serényen folyik, némelykor . . . téves elolvasás is megesik; meg aztán, mikor a piros ládika feneke felé tartanak, már nincs is ellenzéki névjegyzés, csak a mungóé!

Az ellenzéknek irástudó kabátosa (mert mind mungó) nincs, az asztalt körülálló pol-

gárság még nem érti a csalafintaságot, de mégis önkénytelenül is azt kérdi: hát hogy van ez? hisz volt ellenfél is! Hja, ez a piros szivar kazetta titka! . . .

Eredmény: Szavazólajstrom, feljegyzés, összehasonlítás nélkül ki lett hirdetve: mungó 136, ellenzék 80, nem szavazott 111.

Ezt nevezik alkotmányos választásnak.

Fölemelték a pótdadót!

Szerencsésen kimesterkedtek, hogy az obstinár-választások előtt ne lássa meg az adófizető közönség a jövő évi költségvetést.

Volt is okuk a settenkedésre, mert — amint mi azt előre megmondottuk — megindultak az *adóemelés* útján, amelyen immár évről-évre folytonosan előbbre fognak hatolni, minaddig, amíg a fejük felett össze nem csap a hullám, vagyis mindaddig, amíg a közönség észre nem tér és ki nem söpri a városházából őket.

Most, a „*szabad gazdálkodás*“ első esztendejében még szemérmeskedtek egy kicsit, s már csak azért sem örömet rukkoltak ki a kellemetlen valósággal, mivel mi előre lelepleztük őket és megirtuk, hogy már az idén megkezdik a bőrlenyuzás rendszeres munkáját. De egyszer mégis minden huzás-halasztásnak vége szokott lenni; annak okáért a tizenketedik órában ime, előállottak a költségvetéssel és tudtul adják, hogy egyelőre *11 azaz tizenegy százalékkal emelik a pótdadót*.

Ez ugyan nem egészen igaz, mert mire a jövő év vége elkövetkezik, akkorrára a tizenegy százalékos emelkedés a póthitelek révén legalább 17—18 százalékra (ha nem többre) fog meghizni; de hát mindegy, ne beszéljünk most többről, csak amit ezidő szerint bevallanak, *a tizenegy százalékos emelésről*, ami magában véve is gyönyörű eredmény — *kedvetnek*.

Csak hogy, mint minden kezdetnek, ennek is *folytatása* leszen és meg fogja érni Zombor város közönsége, hogy pótdadója — *a neki-szabadított mungógazdálkodás* révén — *hamarosan eléri a száz százalékot*.

Száz okonk van rá, hogy ezt teljes határozottsággal állítsuk; de egyelőre nem akarunk a jövő perspektívájába elkalandozni; hanem beérjük az immár előttünk fekvő tényállással, amely szerint letagadhatatlan élő valóság, hogy 1914-re *több mint 103 ezer koronával emelkedik a fedezendő szükséglet*, s ennek megfelelően 11 azaz tizenegy százalékkal magasabb lesz a pótdadó.

Egy-két héten belül tárgyalás alá kell kerülnie a most közszemlén lévő költségvetésnek; s akkor majd kimutatjuk, hogy csak félig-meddig vallották be az igazságot, mert 103 ezer koronánál jóval nagyobb lesz a teherszaporulat.

Addig pedig, míg részletes kritikával szolgálhatunk, gyönyörködjük a közönség a 103 ezer koronás teherszaporodásban és a 74 százalékos pótdadóban, ha ugyan gyönyörűségét találja benne.

HIREK.

Polgármesterválasztás.

A szerdai közgyűlésen töltötték be a polgármesteri állást. Megválasztották egyhangulag (60 szavazattal) dr. Fehér Lőrincet, Baja város aljegyzőjét. A közgyűlésen dr. Buják József a választás elhalasztását indítványozta, s ezt dr. Lallosevits János is támogatta; de Nikolits György és a főispán fölszólalása után a közgyűlés dr. Buják indítványát

elvetette. (Csak öten szavaztak az indítványra.) Azután megtörtént a választás. Az új polgármester nyomban letette az esküt és rövid programbeszédet mondott. A közgyűlés lefolyásáról részletes tudósításunkat lapunk legközelebbi számában találják olvasóink.

Népgyűlés a korcsmák és vendéglők vasárnapon való zárvaratása tárgyában. A zombori antialkoholista egyesület a munkásbiztosító pénztárral karöltve impozáns népgyűlést rendezett a fenti cél érdekében a múlt vasárnap, a Vadászúrt vendéglőben. A nyilvános gyűlést Rác Soma főgimnáziumi tanár vezette. Az előadók közül dr. Duchon János, a munkásbiztosító pénztár főorvosa az alkoholkérdést teljes egészében ismertette, fősúlyt helyezve az alkohol elleni küzdelem módjaira. És midőn a gyűlést közelebről érdeklő prohibíciós intézkedéshez jutott, átadta a szót Kristóf Domokos, az országos abstinentes egyesületei liga titkárnak, ki a legmesszebbmenő alapossággal világította meg a felvetett kérdést; úgy hogy előadásának hatása alatt a népgyűlés lelkesedéssel tette magáévá a következő határozati javaslatot:

„A Zomborban, 1913. évi december hó 7-én tartott nyilvános gyűlés áthatva attól a tudattól, hogy az alkohol az egész társadalom, de különösen az alsó osztályok testi szervezete, gazdasági helyzetére és kulturájára a legnagyobb mérvű romboló hatást gyakorolja; felismeri annak szükségét, hogy az ivási alkalmak lehetőségét csökkenteni kell s miután az alkoholizmus legnagyobb terjesztői a korcsmák és pálinkamérések, ezeknek vásár- és ünnepnapon való zárvaratását a nép és az állam jól felfogott érdekében felelősségesnek és fontosnak tartja. Ugyanezért arra kéri a mai nyilvános gyűlés Zombor város törvényhatóságát, hogy feliratilag kérje a m. kir. kereskedelmi minisztertől, hogy a kodifikálás alatt álló és a vasárnapi munkaszünetről szóló törvényjavaslatba oly értelmű intézkedést vegyen fel, hogy a korcsmák és pálinkamérések szombaton este 6 órától hétfőn reggel 6 óráig zárva tartassanak. Felkéri egyben a város országgyűlési képviselőjét, hogy amennyiben a törvényjavaslat erre vonatkozó intézkedést nem tartalmazza, ez irányban a javaslat képviselőházi tárgyalásánál nyújtson be megfelelő indítványt.“

A népgyűlést rendező antialkoholista egyesület kéthetenként zárt üléseket tart. Az egyesület tagjai teljes absztinenciára tesznek fogadalmat. Akik ezen egyesületbe önként be akarnak lépni, forduljanak Szeles Lajos urhoz Zombor.

Botrány az adóelőírás körül. Zomborban az adófizető polgárok nem bírnak adót fizetni, mert a folyó évre még mindig nincsen adóelőírás. Tény, hogy Zomborban a földadó kivetési lajstrom, az egyéni földadó felosztási jegyzék, amely alapját képezi a többi adónem kivetésének, még mind e mai napig nem készült el, holott annak már régen késznek kellene lennie az 1913. évre. Ennek következtében a városi adóhivatal se általános jövedelmi pótdadót, se országos betegápolási pótdadót nem tudnak a folyó évre szabályszerűen előírni, hanem csak a múlt évi előírás alapján. Ennek a — legenyhébb kifejezéssel élve — slendriánságnak az oka pedig nem egyéb, mint az, hogy a zombori földadónyilvántartó nem képes egyedül a földadó kivetési lajstromot elkészíteni. És ezen nincs is mit csodálkoznunk. A zombori földadónyilvántartási hivatalt egy embernek ellátnia valóban túlhaladja egy ember munka bírást, Szabadkán hatan végzik ezt a dotgot. Igaz, hogy Szabadka 3-szor akkora, mint Zombor, de viszont az is tény, hogy a Zombor városhoz tartozó adófizető polgárok legnagyobb része kisbirtokos és így állandó a birtokváltás évente. Ideje volna már, hogy a zombori adminisztrációt egy kicsit rendbe hozzák, mert mégis csak abszurdum, hogy a legszükségesebb munkálatokra nincs munkakerő. A baj oka az, hogy a főbb tisztviselők aránytalanul nagy fizetése miatt nem jut pénz a személyzet szaporítására éppen ott, ahol a legégetőbb a hiány.

Halálozás. Részvétel vettük a gyászihrt, hogy a zombori társadalom egyik tiszteletreméltó tagját, dr. Vuics János ügyvédet súlyos csapás érte; ugyanis neje, dr. Vuics Jánosné szül. Belánovits Julia urnő, december 9-én, élete 58-ik évében, hosszas betegség után elhunyt. Temetése nagy részvét mellett december 10-én délután 3 órakor ment végbe. A megboldogultat nagy és előkelő család gyászolja.

A Napközi Otthonról. A Zombori Napközi Otthon egyesület vezetősége ezúton értesíti a szives érdeklődőket, felügyelőséget és látogatókat, hogy az Otthont december 1-én megnyitotta, a szegény kis éhezők csapatának; egyben az intéző bizottság azon eszméje megvalósult, hogy hozzá kapcsolja a gyerekek délután 4-ig tartó foglalkoztatását is mely azonkívül, hogy megfelelő felügyelet alatt történik, azért hasznos, mert a gyermekek ezalatt nem csatangolnak, rosszködnak, hanem jó irányban tartva játszva, észrevétlenül szívják magukba a jobb erkölcsi nevelést. Amidőn azonban már minden jel arra mutatott, hogy a nemes szándékkal megindított munkát siker fogja koronázni, sajnos megérkezett a járvány; az iskolákat bizonytalan időre bezárták, a Napközi Otthonnal együtt.

Bujkál a kolera. Cserevénkát vasárnap oldották föl a kolerazar alól. Ugy a községben, mint a cukorgyártelepen szabad a közlekedés. A gyártelep aljában levő járványkorházban mindössze négy beteg van még s ezek közül csupán kettő kolerás. A betegek valószínűleg főlgögyulnak. A katonaság állomáshelyére tért vissza. Szondon szombaton és vasárnap két váratlan megbetegedés fordult elő. Az újabb áldozatokat Krisztin Istvánnak és Kovács Imrénének hívják. Koleragyanus tünetek között betegedtek meg. A helyszínére leérkezett Posseg egészségügyi felügyelő, aki a köztisztviselési állapotokat nem találta kifogástalanoknak. A rendeletére az egész község tisztogat és meszel. Egyelőre szó se lehet a zár megszüntetéséről.

Halálozás. A függetlenségi pártnak egyik régi hűséges tagja, Bereczkó Szilárd volt vármegyei hivatalnok, december 6-án 83 éves korában Dávodon, ahol fiánál, az ottani községi jegyzőnél időzött, elhunyt. A megboldogult aggyastyánt vasárnap temették el Dávodon.

Evang. lelkesbeiktatás Baján. A bajai evang. egyház új lelkészét, Imrek Samut, a múlt vasárnap iktatták be hivatalába, a szokásos egyházi ünnepélyesség között. A beiktatást, mint esperesi kiküldött, Korosi Emil szabadkai evang. lelkész végezte. Lombos Alféd zombori evang. lelkész — aki eddig, mint helyettes végezte a bajai lelkészi teendőket — ünnepi imát, az új lelkész pedig székfoglaló beszédet mondott. A templomi szertartást társasébed követte.

Az őrzállási róm. kath. hívők az oly sokáig tartó párbérválság ügyében plébánosokkal végre megegyezésre jutottak, amennyiben Kopping Jakab plébános szentszéki ülnökkel évenként fizetendő 5000 korona párbérválságban állapodtak meg.

Milyen idő lesz? Meteor az időjós jelentí. A belső bolygók hatása alatt visszafelődött hidegebb idő Jupiter együttállás hatáskörében érvényesül újra, amely jelleg már téliesebb színezettel tovább tart, segítve a 7-ik majd a 13-iki hideg jellegű változási napok befolyása által erős hideget várhatunk 13-ika körül, szeles, esetleg viharos jelleggel, mely utóbbit támogatja a 15-iki változási nap is. Nagyobb mérvű csapadék fejlődése 21-ike körül várható, melyet követően némi enyhülés is következik be 26—27. hatása folytán, amelyet azonban a 29-iki Jupiter befolyása fog ismét a hideg jelleg felé terelni. December változási napjai; 5—7. száraz, 12 hideg, 15 szeles, hideg, 21 csapadékos, 29 hideg jelleggel.

A fegyveradó-lajstrom közszemlén. A város tanácsa közhírré teszi, hogy az 1913. évre érvényesített fegyveradó lajstrom 1913. évi december hó 5-étől december hó 13-áig közszemlélre tétetett, s ezen idő alatt a városi adóügyosztálynál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Megérkezett! Villányi óbor egy liter 1 korona 30 fillér. Kapható: Gergurov György fűszer és csemege üzletében.

Költözködés miatt

kalapok, fehérneműk, nyakendők, valamint összes áruim mélyen leszállított áron kaphatók.

Goldfáhn Sándor és fia utóda, Zombor

Kossuth Lajos-utca.

205—10—6

S Z I N H Á Z.

Szombaton **Az éjjeli ügyvéd.** Erőltetett mese, érdektelen zene, jellemezték a mai darabot s ennek hatása meg is látszott a szépszámú közönségen akkor, midőn csak nagyon gyér tapsal honorálta az előadást. Kíváncsian vártuk a tangot, azonban Kertész és Garai tánca egy kicsit még messze járt az igazi tangótól, ennél sokkal jobb volt Komáromy és Kertész apache tánca. Sajnálatos incidens is történt a II. felvonás alatt; Szécsi Emmát a nyílt színen muló rosszullét fogta el, mely miatt az előadást rövid időre félbe kellett szakítani.

A szereplők közül Árkossyné, Fekete Rózsi, Szécsi F. és Szántó tetszetek a legjobban, Tomborné és Árkossy igen kacagtatók voltak.

Vasárnap **Cigányprimás, hétfőn Sztrájkol a gólya** volt műsoron.

Kedden Gavault és Berr kacagtató bohózata **X. Asszony** volt műsoron. A történet tulajdonképpen Philippe Ardelotról szól, akinek mindenkivel szemben tanusított jószívűségét felesége Jaqueline hűtlenségének gondolja s emiatt el akar tőle válni, de mivel a hűtlenségről biztos adatai nincsenek, megkéri férje titkárát Folquet, hogy őt tudósítsa, ha férje újabb házasságtörést akar elkövetni. Az alkalom csakhamar megérkezik. Egy ismeretlen nő, Germain elájul a lakása előtt, akin Ardelot szive megesik s lakására viteti fel, hol eszméletre térítik, azonban a tulajdonnevet, így a saját nevét és lakását is elfelejtette. Az orvos azt a tanácsot adta, hogy fektesse le s hagyja nyugodtan feküdni pár napig. Ardelotnak akarva nem akarva így kellett tenni s ezzel kezdődött az ő kálváriája. Felesége, akit Folquet értesített arról, hogy uránál egy hölgy van, eljön és azt gondolva, hogy a nő ura szeretője, elhagyja, majd Germain férjével és barátjával gyűlik meg a baja s amellet Germaint sem, akinek baja időközben elmúlt, sikerül magáról leráznia. Már azon a ponton van, hogy belenyugszik a változtathatlanba, midőn felesége, akit időközben mások meggyőztek férje ártatlanságáról, bocsánatkérőleg jön hozzá, de ő ridegen kiutasítja, azonban látva felesége könyeit, megesik rajta szive s ismét kibékülnek, Germain pedig visszamegy urához.

A darab igen jó előadásban került színre; a főszerepekben Balláné, Balla és Szécsi a tőlük megszokott kitűnő alakítást produkálták, míg a kisebb szerepekben Fekete Rózsi, Tábori, Mészáros és kertész váltak ki. **Krónika.**

IRODALOM.

Schön Adolf könyvkereskedésében Zombor, telefon-szám 161., kaphatók az e héten megjelent következő könyvujdonságok:

Athenaeum: Közig. naptár 1914.	2-40 K
Divat és művészet XI. szám	1-60 „
Clementis: Fémiparos mesterségek	2-— „
Kellermann: Az alagut 2 kiadás	1-90 „
Krudy: Vörös postakocsi 2 kiadás	4-— „
Merkler: Kabaré	1-60 „
Náday: Életművészete I/II.	8-— „
Radó: Ujságírók	2-— „
Wagnolls: Pompadour asszony	4-— „

144—*—19

Szerkesztői üzenet.

Paosér. A legközelebbi számban jönni fog: a mostanira már készen érkezett.

HIRDETÉSEK.

BUTORTERMEK

ÜZLETMEGNYITÁS.

Elsőrendű műasztalosok és műkárpitások által készített legmodernebb butorok, ugymint teljes lakberendezések, ebédlők hálósobák, uriszobák, vas- és rézbutorok, összes kárpitozott butorok, valamint a legegyszerűbb butorok is feltűnő olcsó árban, esetleg részletfizetésre is kaphatók a most megnyílt

Stössel Sámuel utóda

lakberendezési vállalatnál Zombor, Trefort-utca 4. (a Weidingerrel szemben).

SAJÁT ASZTALOS ÉS KÁRPITOS MŰHELYEK. 197—*—8

Pályázat.

A zombori általános ipartestület egy hivatal- és iparoskörü szolgálai állásra pályázatot hirdet.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, kérésüket írásban Szemes József elnök ur címére **folyó évi december hó 14-éig** annál is inkább nyujtsák be, mert ezen határidő letelte után érkezett kérvények nem lesznek figyelembe vehetőek.

Ezen álláshoz kötött feltételek az ipt. hivatalban tudhatók meg.

Zombor, 1913. november 28-án.

Szemes József,

ipt. elnök.

220—2—2

Mayer Károly,

ipt. jegyző.

Egy szilárd alapon és modernül épült

HÁZ félhold kerttel, 100 nemes gyümölcsfával betelepítve

valamint jó forgalmu **vendéglő és vegyeskereskedéssel** a család elhalálása miatt kedvező feltételek mellett **örökáron eladó.**

A vendéglőben évente 200—250 hektoliter sör, ugyanannyi bor és sok pálinka kimérésről hiteles kimutatás. Bővebb felvilágosítást ad **Gombos Nándor**, jégsekrengyártó (Apatini) Thököly-ut 11. szám alatt vagy a Jókai-téri üzletében. 217—3—3

A gazdasszony legjobb támasza a

MAGGI -féle
HUSLEVES-KOCKA.

Bárhol legyen szükségünk kész huslevesre:

leveseknek betéttel való készítésére, hamis levesek ízének megjavítására, főzelékek, mártások és sütek feleresztésére stb.

ugy azt a legkönnyebben és legolcsóbban a **MAGGI** kockából állíthatjuk elő.

1 kocka $\frac{1}{4}$ liter
finom husleves **5 f**
részére

Csak a **MAGGI** névvel és a keresztcsillag „védjeggyel“ valódi!

MÉZELADÁS

(KILOGRAMMONKÉNT.)

AKÁC CSEMEGEMÉZ	1 K 60 f.
TARLÓVIRÁG (TISZTESFŰ) MÉZ	1 K 40 f.
HÁRSFAMÉZ	1 K 20 f.
VEGYES VIRÁGMÉZ	1 K 20 f.

OREHOJA ERNŐ

MÉHÉSZNÉL ZOMBOR
BERCSÉNYI-UT 30. SZ.

190—*—5

Az Eötvös-körut, Juhász- és Antal-utcák sarkán álló, egy telektömböt képező

h á z a k

önkéntes

árverés alá bocsáttatnak.

Feltételek a kir. közjegyzői hivatalban megtudhatók. Az árverés **folyó hó 17-én délután 4 órakor a kir. közjegyzői hivatalban lesz.**

Vitéz-utca ház
30. sz. alatti

416 négyszögöl kerttel, jó forgalmu vegyeskereskedés és korlátlan :: italkiméréssel :: szabad kézből eladó.

Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.

Eladó ház

Thököly-ut 57. számu ház szabad kézből eladó.

Értekezni: **Kalcsán Mihálynál, Zombor.** 228—3—1

<p>Wie Lungenleiden, Keuchhusten und Asthma gänzlich geheilt werden können teile ich jedermann umsonst mit. Senden Sie ein frankiertes Rückkuvert zur Beantwortung an Frau Kryzek, Wrschowitz bei Prag (Böhmen).</p>	
---	--

Halálkozás folytán tizenhárom darab jó **boros hordó,**

darabonkint 500—700 liter ürtartalomig

és egy jókarban levő **zongora**

jutányos áron eladó.

Bővebbet **özv. Vaskuti Antalnénál Bácsgyulafalván.** 219—3—3

A KOSSUTH LAJOS-UTCÁBAN
A GOLDFÁHN-FÉLE ÜZLETHELYISÉG

RAKTÁRAKKAL ÉS EMELETILAKÁSSAL

1914. ÉVI MÁJUS HÓ 1-TŐL BÉRBEADATIK.

Bővebb értesítést ad a háztulajdonos dr. **Csihás Benóné.** 202—10—9